

بسم الله الرحمن الرحيم

په اسلام کې د سیاستوال ځانگړتیاوې

په اسلامي نړۍ کې د سیاستوالو کم رنگي په دې خاورو کې د اسلامي تمدن د سیاسي هویت له پیکه کېدلو سره څرگنده اړیکه لري. د سیاسي بنسټ (خلافت) له پرځېدو راهیسې مسلمان هیوادونه سیکولر سیاسي نظامونو ته ور مات شول او د نورو لاس ته اړ سیاسي ځناور یې وزېږول، چې خپله وفاداري یې پر غربي یرغلگرو وپلورله.

په ۱۹۲۴م کې د خلافت د بنسټ له نړېدو راهیسې اسلامي امت د استعمار او تفرقي په سیوري کې په مراتبو تر زوال لاندې راغلی، تعلیمي نصاب یې د لوېدیځ تر اغېز لاندې راغلی او امت د اسلامي تمدن له میراث څخه بې برخې شوی دی. ځکه خو اسلامي امت د لوېدیځې ترمینالوژۍ پر بنسټ د سیاست له سیکولر تعریف سره نور هم اشنا شوی دی، په دې ترمینالوژۍ کې سیاست تل د واک لاس ته راوړلو د هڅو په مانا تعریف شوی دی، چې د مشروع او نامشروع لارو د واک غځول یا ډېرول او په واک کې پاتې کېدل یې اصلي موخه ده. دغه ډول سیکولري مفکورې سیاسي گوندونه را وټوکول او پراگماتیک اشخاص یې وزېږول چې نور یې شعار د دولت خدمت نه وو او هر څه شمېرل شوي گڼي. دا په دې مانا؛ وایي «ما مصرف کړی نو ما ته یې باید په بدل کې کوم څه د حکومت له لوري را کړل شي. په دغې ځانگړنې سره خلک د سیاست لپاره خدمت نه کوي، بلکې د سیاست لپاره ژوند کوي.»

پایله دا شوه چې د ماکیاولي پر تگلارې را منځته شوي سیکولر سیاسي گوندونه په انتقالي سیاسي گوندونو کې بنسټیز شول او د مسلمانانو په خاورو کې یې د «سیاسي حیواناتو» دريځ خپل کړ. دا یو معقول کار وو. طبعاً په دغه ډول ککړ سیکولر سیاسي محیط کې د سیاست والو را ټوکېدل سخت دي. دغه سیاسي حیواناتو د استعمار گرو چوپړ ته د خلکو پر چوپړ لومړیتوب ورکړ، دوی استعمارگرو ته اجازه ورکړه چې د دوی د هیوادونو طبعي شتمني غلا او تالا کړي، د خلکو ژوند ته یې هیڅ پاملرنه ونه کړه هغه چې له غربته کړېږي او ژوند یې ورته را چاپېر کړی دی. دوی د ارتداد سر لاري دي او په شهوت او نفساني غوښتنو پسې ځي. د دوی ملاتړ د منافقینو، تندلارو، له اسلام څخه د ناخبرو او بې پروا خلکو له لورې کېږي. ځیني وختونه دوی باخبره او صحیح برېښي خو په حقیقت کې دوی خپل دین د دنیا د یو ټوټې په بدل کې پلورلی. دوی خپل علم د مضر او کفري نظام په توجیه کولو کې کاروي. دوی رینتیا له دروغو سره گډوي. په پایله کې حلال او حرام، مکروه او منکر د امت د سترگو پر وړاندې ورک شول.

بل اړخ ته دغه سياسي وحشيان هڅه کوي چې په «مغروانه او بې رحمۍ» سره د اسلام د ايډيالوژۍ نفوذ له ريښې څخه وچ او له منځه يوسي، له دې وېرې چې د دوی واک ته خطر پېښ نه شي او د دوی د شتمنيو خزانې له منځه ولاړې نه شي. ځکه خو د مسلمانو سياستوالو شتون لا نور ستونزمن او دا ډول سياستوال د گوتو په شمار دي، پرته له دې چې دوی په يو مخلصه ډله کې له قوي افکارو سره يو ځای شي. دا مور ته د اندونيزيايي مبارز شخصيت وينا را يادوي:

«د اسلامي مراسمو لمانځلو ته به اجازه وي، اسلامي اقتصاد به کنترولېږي او اسلامي گوندونه به له ريښو څخه له منځه ځي.» محمد ناصر

د يو مسلمان سياستوال ځانگړتياوې

له دې ډول حقيقي خطر سره د مخ کېدلو له امله زموږ لپاره ښه دا ده چې بيرته اسلام ته ور وگرځو. اقرا؛ د اسلام ټول نظريات د اخلاص په نيت ولوله او تر نظر يې تېر کړه. په خواشيني سره دا د هغو خلکو لپاره نادره ده څوک چې غواړي دا و ويني او څرگند يې کړي چې څه ډول د اسلامي سياسي افکارو خزانه د حزب التحرير له لوري ټينگه ساتل شوې ده. په ريښتيا هم حزب التحرير په اسلامي هيوادونو کې شتون لري ترڅو يو سياسي مفهوم چې د اسلامي سياسي افکارو له درنې خزانې څخه استنباط شوی وي، وړاندې کړي. اسلامي سياسي فکر د ابن تيميه په وينا کې منعکس شوی دی چې وايي: سياسي ځواک يو (عمده شرعي دنده) ده، دا چې په اسلام کې د سياست (سياست) مانا په کور دننه او دباندې د امت د چارو تنظيم دی. سياست د دولت او امت له لوري تر سره کېږي، ځکه دا دولت دی چې په مستقيمه توگه شريعت په عملي ډول پلي کوي، په ورته مهال کې امت د شريعت د پلي کولو پر وخت د دولت څارنه کوي. دا تعريف له هغه حديث څخه اخيستل شوی دی چې د حکامو کړنې ورته په گوته کوي، هغه فرضيت په گوته کوي چې بايد دوی اصلاح شي او د امت د چارو د تنظيمولو اهميت ښيي. رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايي:

(من لا يهتم بأمر المسلمين فليس منهم)

«هر هغه څوک چې د مسلمانانو چارو ته پاملرنه نه کوي، د مسلمانانو له ډلې څخه نه دی.»

پورته ذکر شوی تعريف دا په ډاگه کوي چې په اسلام کې د سياستوالو شخصيت څومره مهم دی، ترڅو د امت چارو ته ځانگړې پاملرنه وکړي، نه دا چې د واک په پورونو پسې وگرځي. يوازې په دې ټکي کې د اسلام د سياست

مفهوم د مسلمانو سياستوالو د دې خاصيت مخه نيسي چې په سياسي حيواناتو بدل شي. نو په اسلام کې يو سياستوال جوړېدل له هغو لوړو اهدافو څخه دی چې رېښه يې د خالق او امت پر وړاندې د مسوليت په احساس کې ده. واکمني يو مهمه دنده ده تر څو وتوانېږي د رهبرۍ غټ رول او اهداف د پيغمبر صلی الله عليه وسلم د امت پر وړاندې ترسره کړي. د سياستوال شخصيت يوازې د اسلام له سياسي چاپيريال څخه را زېږي داسې چاپيريال چې د ايمان له قوي فضا څخه اغېزمن دی، په کوم کې چې سياست د عبادت د اعمالو په توگه پېژندل شوی دی. هر څوک په دې ډول سياسي چاپيريال کې ژوند کولی شي، آن که مجبوره شوی هم وي، هغه که د يو حاکم په رول کې وي او يا د عامو خلکو په توگه وي.

د اسلامي سياسي افکارو تر عنوان لاندې کتاب کې عبدالقديم زلوم (د حزب التحرير دوهم امير) په څرگنده توگه تشریح کوي چې د سياستوال شخصيت د لوړ سياسي رهبر په څېر دی، خو سياستوال تل يو چارواکی نه وي او نه هم ټول چارواکي سياستوال دي. يو سياستوال دوديز رهبر دی او دې ته چمتو دی چې د دفتر د چارو واگی په لاس کې واخلي، په هر حال يوازې په دفتر کې هم نه. يو سياستوال يو نوبت گر او مبتکر رهبر دی. نوموړی د دې جرات کوي چې په داسې وخت کې ثبات وښيي چې نور يې نه ښيي او دی دغه راتلونکي ځانگړتياوې لري: (۱) د رهبرۍ ذهنيت لري، (۲) د دې وړتيا لري چې د دولت چارې تنظيم کړي، (۳) د ستونزو د حل وړتيا لري، (۴) د دې وړتيا لري چې شخصي اړيکې او عمومي چارې کنترول کړي.

سياستوال هغه شخصيت دی چې د دې وړتيا لري تر څو د علماوو کتابونه او افکار د ژوند په واقعيت کې تفسير او ولېږدوي، د سياسي فکر د را منځته کولو لپاره سياسي رهبرۍ ته اړتيا شته. امت به سياسي افکار د خپل ژوند په چارو کې تجربه کړي، ان امت به خپل مسوليت د ټولو هغو خلکو پر وړاندې احساس کړي چې د سيمې تر پولو بهر دي. د علماوو په ذهنونو او کتابونو کې د سياسي افکارو ډېروالی د داسې سياسي رهبرۍ له شتون پرته بې گټې دی چې په ژوند کې يې نه شي پلي کولی. د دې لپاره چې يوه سياسي رهبري د خلکو په منځ کې څرگنده شي، يو چا ته اړتيا شته چې د دې رهبرۍ د سياسي افکارو په خلاق ډول ځان پوه کړي او له توپير پرته يې پلي کړي.

مسلمان سياستوال به هم را وټوکېږي؛ خو که له دريو هغو شرطونو سره د دوی بنسټ کېښودل شي کوم چې له اسلامي عقيدې څخه سرچينه اخلي لکه: (۱) له ژوند څخه جامع او ځانگړی ليد، (۲) د ټولني لپاره د ريښتني خوښۍ لرلید رامنځته کول، (۳) د تمدن د عقيدې درک کول. د دغو دريو شرطونو په پايله کې د سياستوال په

شخصیت کې د حساسیت او هوښیاری. جوهر را منځته کېږي، ځکه دی یو زیرک لرلید او ځانگړی اسلامي لید لري چې ده ته وړتیا ورکوي ترڅو په خپل شا او خوا کې خطر درک کړي او دا وړتیا مومي چې په خپل حالت کې لوی بدلون راولي.

که وغواړو بیا ځلې مسلمان سیاستوال ولرو، نو لومړی گام په اسلامي سیاسي افکارو سره د امت روزل دي او دا ور ښودل دي چې څه ډول د دوی چارې د اسلامي حکمونو په رڼا کې تنظیمېږي. بیا خپل ځانونه دې ته برابر وکړو تر څو د نهایي بدلون لپاره په مبارزه کې د ځانگړي سیاستوال خصوصیات خپل کړو او د امت په منځ کې ستر بدلون را منځته کړو. ستر بدلون د فکر او سیاسي مبارزې له لارې را منځته کړو، لکه د بدلون لپاره د رسول الله صلی الله علیه وسلم د دعوت تگلاره.

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾

[النور: ٥٥]

ژباړه: الله سبحانه و تعالی له هغو کسانو سره چې ایمان راوړي او ښه عملونه وکړي، وعده کړې ده چې هغوی په ځمکه کې هماغه شان خلیفه گان وگرځوي لکه څرنگه چې یې له هغوی څخه مخکې تېر شوي خلک گرځولي وو. د هغوی لپاره به هغه دین پر محکمو بنسټونو ودروي چې الله سبحانه و تعالی ورته خوښ کړی دی. او د هغوی د وېرې (اوسنی) حالت به په امن ورته بدل کړي. هغوی دې زما بندگي کوي او زما سره دې کوم شی نه شریکوي او څوک چې له دې وروسته کفر غوره کړي، نو همدا کسان فاسقان دي.

د حزب التحریر مرکزی مطبوعاتي دفتر لپاره

لیکوال: فیکا کومارا